

ANY V

NÚM. 202

BARCELONA 8 JULIOL 1892

P. BRYNER

Un coro vestit així
gran éxit á un' obra dona
perque la fá ser mes bona
aquest *charmant* figurí.

Copia fot. de A. Esplugas.

CRÓNICA

AQUEST any per la Mercé,
si no plou, tindrem firas,
festas y un grapat de co-
sas lres.

De fochs artificials no 'n falta-
rán, ni carrers il·luminats á la
valenciana, de modo que 'ls piro-
técnichs y 'ls fabricants de globos
de paper de color estarán d' en-
horabona.

Sortijas pels carrers, carreras
de velocípedos, regatas al port,
demanin... ¡la mar!

¿Que no hanvist lo grandios programa?

Donchs allá ho trobaran tot, pero per xó la *Empresa*
se reserva lo dret d' alterar lo y fa bé, perque jo hi he
trovat á faltar moltes cosas que indubtablement s'
ocurriran als organizadors de las festas, que han de
deixar patitiessos als estrangers que las vingan á veure.

Figúrintse que no hi figuran las tipicas carreras de
sachs, ni 'l ball de bastons, ni 'ls xiquets de Valls....
oh oh....¿y donchs?

En cambi hi han moltes recepcions oficials, balls d'
etiqueta, y altras diversions particulars de las que
no 'n pot disfrutar *el pueblo soberano*.

Bé, per xó ja 'ns queda 'l consol de poder sentir la
famosa banda d' en Rodoreda, los cohets, los re-
pichs de campanas y veure las fatxad.s dels edificis
públichs il·luminadas las professons (que per to'hom
ha d' haverhi gangas) y hasta si 'l gegant logra referse
un xich la salut, engreixantse de galdas, potsé sortirá á
donar un tom ab la seva senyora y 'l metge que 'l
cura.

En fi, que 'ns esperan diversions á sanalladas y to-
tas bonas, lo que 's diu bonas, novas sobre tot, que
sens dupte han fet pensar mitj any seguit als seus or-
ganizadors per la grandiosa inventiva que s' hi veu.

Ja veuran com tots los poblets de fora 'n pendran
modelo pera la festa major de cad' any.

La vritat es que ja 'ns convenen los divertiments als
pobres barcelonins.

May podém estarhi un moment ab sossego. Fins
avuy lo *rau rau* de las huelgas nos ha tingut ab l' ay
al cor; estém encara en estat de siti... per cert que al
meu modo de veure ja no es necessari—ab permis siga
dit del general Blanco—y per acabar surten ara las
inundacions dels fonaments d' algunas casas, lo qual
fá temer una catástrofe si no s' hi busca un remey. De
modo qu' estém, no sobre un volcá com se sol dir, sinó
sobre un mar.... perque alguns han notat que las ay-
guas del *sub suelo* son saladas....

¡Reyna Santíssima! A veurer si no podrém arrivá á
l' época de divertirnos ab las grandiosas festas de la
Mercé y 'l Centenari!....

Ja fora péga.

DOCTOR GERONI.

UNA QUE TOT HO TÉ

SONET

Bonica sens igual, bella criatura,
émula de la Vénus seductora,
de línea escultural, encantadora
deésa del amor y la hermosura.

Son rostre, com la neu tè la blancura;
sos ulls una mirada abrusadora,
y gracias, perfeccions tot ho atresora,
sa divinal simpática figura.

Amor tot' ella únicament respira;
fils d' or componen sols sa cabellera,
y á part de tot aixó, té més encare.

Pero dirho no pot, avuy ma lira
tement que no s' esbombi á la carrera...
Bah!.. tè un compte d' un ral ab lo meu pare.

JORDI MONTSERRAT.

SEMBLANSAS

¿En que s' assemblan las cartas á los imprudents?

En que 's franquejan.

¿Y las noieras a las viudas?

En qu' están en disposició de casarse.

¿Y 'is mansos als xinos?

En que se 'ls enganya.

¿Y l' amor á un incendi?

En que 's declara.

¿Y 'is reys a las claus?

En que tenen guardas.

¿Y una dona á un escriptor públich?

En que procura agradar á tothom.

¿Y un tou'ó á un burro?

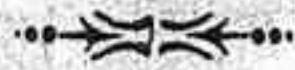
En la gravelat.

¿Y una morena á una rossa?

En que m' agrada.

N. DE BARI.

PERFIL

Gasta barret inglés, vesteix de moda
pro ab panvos estrangers,
tabaco si es que 'n fuma son panillos
d' aquells italianets.

Obra la boca per di una paraula
alemany ó francés,
arreglat al seu gust y apa, Quim, tiba
qu' aixó fá....jo no ho sé;
sols sé que li permet aquesta moda
concorre á tot arreu;
rossarse ab los grans homes, ab las damas
de mes upa y diner
y fins si tant s' hi empenyan aixó basta
per se ministre ó re....s

J. ABRIL VIRGILI

CALOR

UN modo d' apretar! ¡Cóm pica!
¡Miréu que 'n fá! Cada estiu ne fá
més; al menos ho sembla.

Lo que puch assegurar es que, are
com are, fá molta més calor que l' any passat.

La calor es una cosa que casi tothom la
desija; pero quan vé 'l temps de suhar to-
thom, sense casi, la maleheix.

Tot lo que fas-i suhar y bufar, brava cosa.

Quan suhém, suhém d' angúnia; quan bufém, bufém
de rábia.

La calor debilita, deixa abatut y assedegat; que son
mals símptomas.

Es vritat que hi han personas que no tenen may
calor, per calor que fassi; pero á n' aquets plany-ulos.

Per més que un home s' esforci, la calor es una de
las principals vicissituds que no 's poden pendre a la
fresca.

Oh! y lo més raro es que l' home qu' es molt calu-
rós ja está ben fresch.

Vés qui ho entén.

Los vanos y 'ls banys son 'ls antídotos de la calor;
pero acabat de ventarse ó de banyarse, la calor se
sent més.

Per lo mateix, detesto 'ls vanos y aborreixo 'ls
banys.

L' aygua gelada calma l' ardor del cos, sino que
com més se 'n héu més se suha.

Aixís s' explica que quan fá calor de debó, l' aygua
freda serveixi més pera refrescar lo vi, que no pas per
beurer.

Tot ho liquida la calor; per aixó hi han més liqui-
dacions al estiu que al hivern, (segons de quina classe).
(A casa ja fá molts estius qu' hém liquidat: tots su-
hém la gota gorda).

Ab la calor se derriteix tot; hasta 'l magi.

L' inteligencia humana es mes freda al estiu que
al hivern.

Al peu del braser ó de l' estufa es ahont se concí-
beixen las grans ideas; las obras de més calor vol 'n fret
rigurós.

En los mesos de calor més forta, al péu d' un arbre
ó dalt del terrat se té més ganas de jeure, que no pas
d' escriurer.

Als poetas, principalment, si no patissin fret (y
gana sobre tot) no 'ls picaría la musa.

La calor es contraria á la sana Literatura.

Per consegüent, mori la calor!

Y tornant á lo que déyam al principi de si cada es-
tiu ne fá més de calor ó al menos ho sembla, la única
cosa que he reparat als estius es, que, com mes frets
y blaus nos deixan certs Governes més calor tenim y
més rojos ó roigs estém.

Es un fenómeno calurós, com quelsevol altre.

Y prou calor, que massa 'n patim.

PEPET DEL CARRIL.

DESENGANY

Va casarse 'n Paco Puca,
ab D.ª Paca Remeca
que peca de flaca y seca
y es molt rebeca y poruca;
dents postissas y perruca
porta per semblar bonica
y prima com una pica
no te ni tripa ni moca
y en Paco Puca, 'l tanoca,
s' hi va casar perque es rica.
Quan va al llit en Paco Puca
veu sa esposa ab ditxa poca
qu' es treu las dents de la boca
y de son cap la perruca;
ell de rábia 'ls ulls acluca
perque la veu tan poch maca;
fins lo ser casat li raca
y com de fástich s' aixeca,
diu:—No 'm falta may la teca
pro 'm fa nosa D.ª Paca.

Lectors, si per sort vos toca
casarvos ab dona rica
miréu que sigui bonica
y que fassi gran patxoca,
perque si sa gracia es poca
y per pega no fos maca;
si per desgracia sos flaca
ó be rebeca y poruca,
fóreu com en Paco Puca
desgraciat ab D.ª Paca

J. MIRALLES.

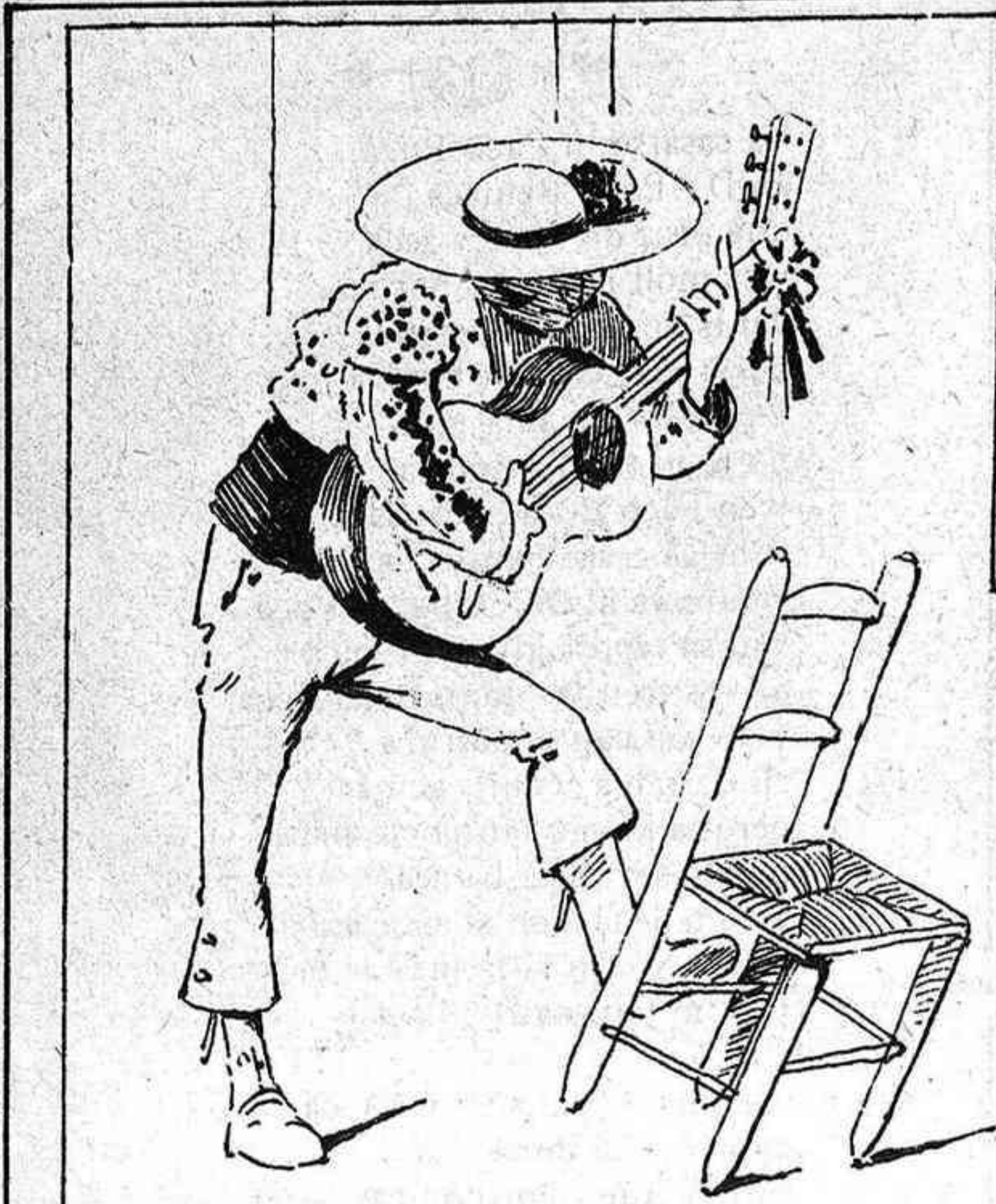
SOMNIANT GLORIA ⁽¹⁾

De las nou musas que 'l Parnás habitan,
segons m' ha dit
l' aucellet que vé á veure 'm cada dia,
quan soch al llit
n' hi ha una, de totes la mes maca,
que... (m' ha estranyat)
d' un poeta d' aquestos que no arriban,
s' ha enamorat.
L' incognit s' ha guardat per mon martiri
després l' aucell,
y jo he quedat rumiant—Qui será ella?
qui deu ser ell?
Si lo poeta elegit fós dels de fama
ja 's pot luptar
de si soch jo l' aymat y hasta creuria,
que ab mi pensar
pogués la musa experta y atrevida,
pero...no, noy;
que l' aucellet m' ha dit qu' aquest poeta
era mansoy.
Mes...qui sab? pot ser si que jo só 'l somni
d' aquest amor....
¿No fora ditxa 'l sé estimat per ella?
y aixís mon cor
resta en l' insomni airat, bo y preguntantse
¿seré jo aquest?
—La vanitat de gloria es que m' enganya,
ó es l' aucellet?

MAYET.

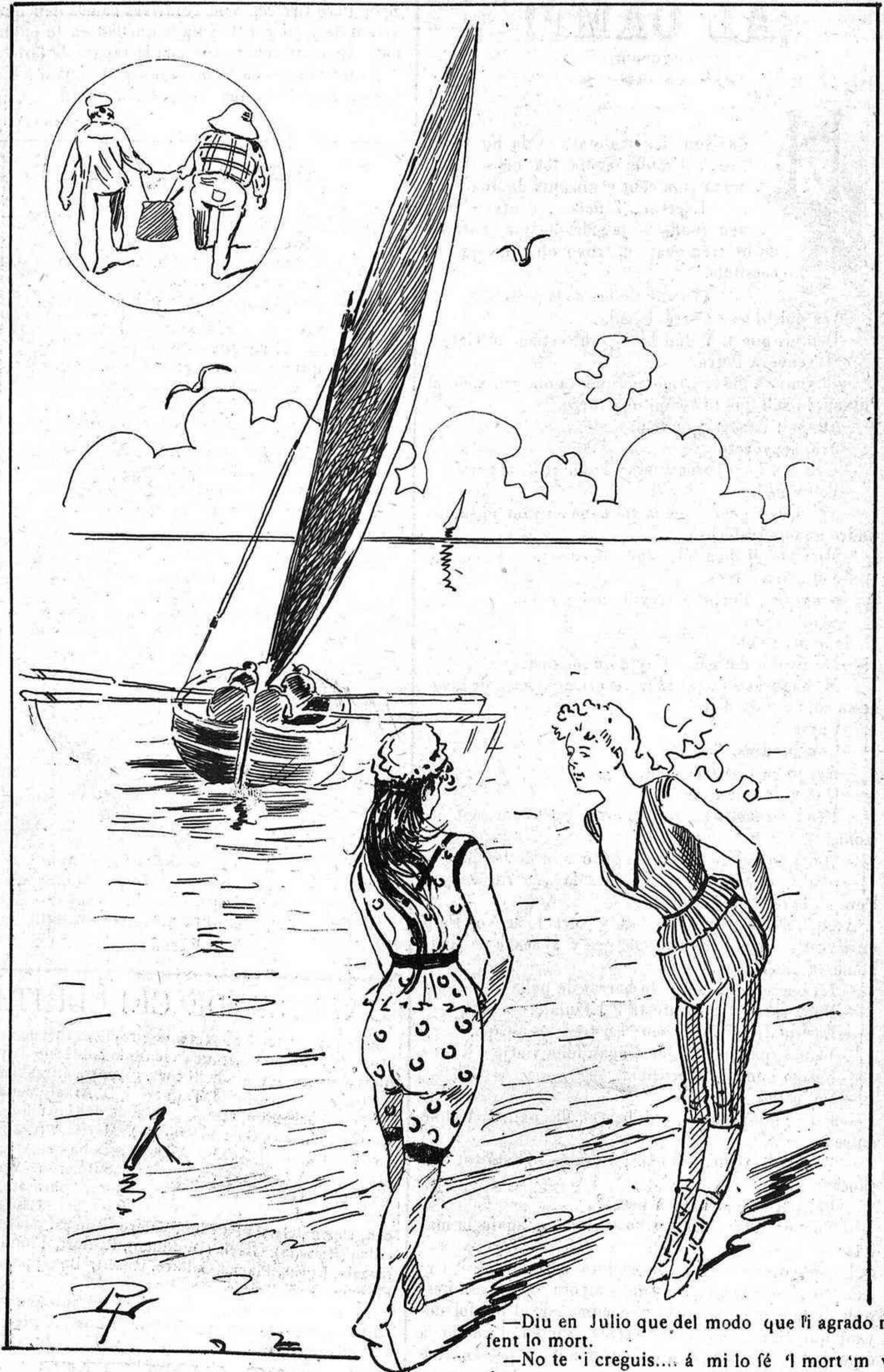
1 D' un llibre inédit.

LOS QUE HO ENTENEN

TR

MARINA

—Diu en Julio que del modo que li agrado més es fent lo mort.
—No te 'i creguis... á mi lo fé 'l mort 'm va perdrer.

¡AL CAMP!

(HISTÓRICH)

HONT son las maletas?... Ja ho teniu tot?... Ursula, agafa los nens. Pere! cuyta com cent regiments de dimonis!

— Esperat, Lúcia... contesta una veu fonda.... ja sabs lo que pateixo en lo tren quan 'm trovo ab aquestas necessitats.

(Toca lo timbre de la porta)

- Vès qui hi ha... Corre, Ursula.
- Deu los quart. Y donchs?... ¿qu' estém de viatge?
- Sí, senyora Petra.
- Jo venia á despedirme porque també marxém al Putxet. Ja sab que hi tenim una torre.
- Ah, si... Ursula! qué fém?
- Ara, senyoreta.
- (Torna á tocar lo timbre de la porta)
- Ves á obrir.
- Ay! Quan penso que la setmana entrant jo també tindré aquets trafechs...
- Miris, no li dich que segui, porque...
- Vol callar! dona...
- Senyora... Portan lo recibo del gas.
- ¿Ara?. Pere!
- Calla, si vols.
- Lo recibo del gas... Cuyta qu' es tart.
- M' haguessis donat ahir vespre una mica de magnesia com vareig dirte.
- Cuyta.
- Com ho dius...
- Ay, jo 'm tornaría boja.
- Qué vol? Qué necessita?
- Rés... Gracias, senyora Petra. Surt com cent dimonis!
- Oh! y ja cal que corrin si es lo tren de las quatre.
- Ara!... ¡Gracias á Deu! crida la veu del senyor Pere ab ayre de satisfacció.

A poch s' obre una porteta y surt lo senyor Pere mitj vestit. Paga lo recibo del gas y s' acaba d' engiponar la americana.

- Lo barret... ahont es lo barret de palla.
- No 'l varen dur, contesta l' Ursula.
- Las quatrel... ¿Qué fém? Lo tren 'ns escapa.
- Vamos, passiobé... Que tingan felis viatge.
- Estiga bona... dispensim...
- Vol callar...
- Pero ahont vaig sense barret de palla? Ab qué aniré á pescar?
- Veurás... Agafi los nens, Ursula... ¿Está tot ben tancat?
- Be, pero, com aniré á pescá?
- Vamos, Pere, surt, sino 't tanco... agafa la maleta.

Lo senyor Pere agafa la maleta murmurant; l' Ursula los nens que ploran, y la senyora de la casa després de tancar be la porta y encomanar al pís del devant que vigilin, baixan l' escala, surten al carrer á esperar lo tranvía que tarda deu minuts á passar; arriba á l' últim atestat de passatjers.

— Ahont vols que 'ns fiquém? diu lo senyor Pere, pero la senyora s' enfila al costat del cotxero; lo se-

nyor Pere tira los nens sobre las camas dels que están assentats y éll y la Ursula 's quedan en lo pujador suhats, agarrats dels ferros y mitj tapats de feto.

Al últim arrenca la baluerna y al arribar á l' estació ja feya mitj' hora que 'l tren havia sortit.

SERRALLONGA.

POSTA DE SOL

Lo sol capdella
de sa llum bella
com cada posta, los seus raigs d' or;
y, sentne presa de la hermosura,
va la Natura
corrent son manto plé de tristor.

Las aus no cantan;
perque s' espantan
quan fosch ne veuhen lo seu entorn;
y se recullen sense tardansa,
mentres avansa
la nit qu' esborra l' armónich jorn.

La flor hermosa,
com mitj confosa
sas fullas plega mandrosament;
y ab ella tota l' aroma cessa:
qu' es quí la endressa
durant lo día, molt dolsament.

No balandrejan
ni 's petonejan
las tendras brancas: tot se confón.
Per tot ne regna dol y tristesa;
y ab tal deixesa,
pareix que mori per sempre 'l mon.

¡Quánta tristura!...
Tampoch detura
la corrent d' aygua son remoreig,
mentres ne passa per la vorada
hont hi há escampada
la rica alfombra feta d' herbeig.

Naturalesa
pert la bellesa
perque 'l cap-vespre la va matant;
mes... quan retorni de nou, lo día,
será armonía
la negra sombra que 'ns va voltant.

S. FÁBREGAS CASANOVAS.

GALERIA DE CELEBRITATS

Ab aquest títul y ab tamanyo propi pera ferne un álbun especial, s' ha publicat una escullida col·lecció de personalitats artísticas en la que hi constan, entre altras, las senyoras Duse, Borghi-Mamo, Tetrizzini, D' Arkel, Mendoza Tenorio, Franceschini, Rossi, Massanés de Gonzalez, Alverá, Martinez (Joana), García (Fabiana), Martinez (Conxa), Romero, Campos, Folgado, Alba (Leocadia), etc., etc. y los Srs. Rey Amadeo, Vallés y Ribot, Salmerón, Monturiol, Mancinelli (Ll.), Mascheroni, Tintorer, Sarasate, Calvet (Damas), Bofarull, Soler (Pitarra), Balaguer, Gayarre, Laban, Uetam, García Parreño, Valero, Romea, Mario, Vico, Calvo (Ricardo), García (Domingo), Riutort, Fontova, Lorenzale, Novas, Planas, Galofre, Rosell, Bonaplata, Goula, Edisson, Giró, Pereda, etc., etc.

A pesar del esmero ab que aquets retratos han sigut presentats é impresos sobre paper-cartulina, lo preu de cada exemplar es sòls de

10 CÉNTIMS

Pera los senyors col·leccionistas tenim reselvats un reduhit número de col·leccions, sens augment de preu.

UN LLIBRE NOTABLE

Trascant per les serres es lo nom ab que va batejar-lo son autor Sr. Pons y Massaveu, y de debó es aquest titol adequat als varis assumptos que conté, tots ells campestres, puig sembla sentirshi á intervals la flayre dels romanins y de la reïna dels pinars, lo murmull del torrent y de la font y lo cantar dels aucells.

¡Quanta poesia!

Son festejat creador, autor d'altres obras com l'aplech de *Quadros en prosa*, *La colla del carrer* y de infinitat de poesias llorejadas ó no, pot estar orgullós de sa darreia obra *Trascant per les serres*, ja qu'ella vé á ser un nou floró incrustat en la corona de la literatura catalana.

Set *Quadros de la Segarra* conté 'l tomo y tots ells acusan grans coneixements del terreno, desenvoltura en las descripcions, acert en lo dibuix dels tipos, molts dels quals semblan de carn y ossos, puig á capritxo del autor se bellugan y 's mostran de cos enter com verda-deras fotografias de retóchs exquisits y fina pulcritut.

¿Hém de desmereixer cap dels quadrets pera alabar l'altre? Casi es impossible, puig tots están pintats de má de mestre.

Lo Sr. Pons y Massaveu 'ns tenia acostumats á sas poesias festivas que feyan riurer per sa vis cómica de bon género sense acudir á termes del epigrama verdós, y are, ho confessém, nos ha sorprés agradablement ab sa última obra saturada d'un sentimentalisme, humorístich sí, pero romántich-trist al mateix temps.

No hi ha mes que llegir d'entre 'ls varis quadros *Lo pas del bord* (ab un principi de tendencia á la escola realista d'en Zola) plé de filigranas literarias, de tendror, ab escenas dibuixadas ab certesa y descrit ab lo típich llenguatge propi de la gent de la Segarra, com tots los restants. Aquell *bordet* es de bulto; un lo veu, lo sent plorar, com aixís sa mare *la porquera* y 'l *rabadá* son pare. ¿Qué de sentiment no inspira la infortunada *Teresa* despedintse de son fillet que 'l pare ha de dur á la Borderia!

La *Paula* y la ruca *Bornieta* de *L' anada al molí*, forman un idili encantador ab sa nota acentuada de sentimentalisme.

Y 'ls dos pobrissóns *captayres* de *A la bona de Deu* ¡no n' inspiran poca de llástima! Son dos retratos del natural. Anant per fora n' he vist jo d' aquestos infelissos sérs, com també he sentit, per una Pasqua, cantar lo jovent com en *Las caramellas á Su* y he assistit á una missa del gall com la de *Nadal á Brugaroles*, qual quadret resulta de primera, destacant en primer terme lo *Gilet* y la *Mariona*, la escena de la *sucamuya*, la descripció de l'arribada de la columna de *tropa* aygualint la festa, la de la missa y l'ofertori de las *cocas* y 'l xay guarnit del *Gilet*... tot está pintat de má experta.

Aquell *Secret d'en Bálus* fá eternir, pero 'l pesar del cor fuig un xich al final quan lo pobre *Tinet* s' aconsola de la *pérdua* de la *Cinta*, emparaulant un'altra mossá.

D' *Esquellots* com los que 'ls tranquils de Pinós capitanejats pe 'l *Sastret* y 'l *Jan Caçador* fan á n' el *Zidro* no n' he sentit, pero sè que 's fan, no solsament á la Segarra sinó al Ampurdá y aquí mateix, y me 'ls figuro tals com l' autor los descriu ab una galanura, un humorisme y riquesa de datos encantadors.

Cónstili, donchs, al Sr. Pons y Massaveu una cosa, y es que d'aplechs de quadros tan notables poch se 'n

escriuhen per desgracia, puig *Trascant per les serres*, es un dels contats llibres que regositjan sempre als verdaders amants de las lletras catalanas.

Rebi son autor nostra coral enhorabona.

J. AYNÉ RABELL.

POESIA

Los aucellets y las flors;
lo soroll que fan las ayguas;
las estrelletas del cel
que com punts brillants resaltan
del crepúscul vespertí;
las ajogassadas auras,
que fan caurer de las flors
las fullas, las mellors galas;
lo terratrémol dels trons
quan la tempestat esclata;
los udols que fá la mar
quan s' aixecan las onadas
esglayant al navegant
perque deturan la marxa
de 'a nau, que débilment
talla las onas de plata.

Los raigs puríssims del Sol;
la verduya de las plantas;
lo grat perfum de las flors;
los camps d' espigas dauradas;
lo bell cant del rossinyol;
lo flaviol y la gralla...
Tot aixó será poétich
peró... ¡no m' ompla la panxal

LLUIS SALVADOR.

AVIS

À LAS SOCIETATS DE BALL DE CATALUNYA

Trobantnos dintre de la época en que totas las poblacions catalanas celebran la festa major, los Srs. Ribera y Estany, duenyos de la *Litografia Barcelonesa*, Sant Ramón, 5, han preparat un gran y variat assortit de cromos elegantíssims propis pera programas de ball, invitacions, etc.

Las Societats també hi trobarán variació en Carnets pera sócis.

ELEGANCIA, SENS RIVAL Y ECONOMIA

Dirigirse á aquesta Administració.

ANUNCI

A setse duros, salvo-conductos per lladres. Buscant bé se 'n trovarán.

EN LO MUSEO

—¡Rediós! y como se morirían de hambre los sastres en aquel tiempo.

—Mamá, ¿es noma ó dona?
—No ho sé fill meu, ¡no veus que no va vestit!

ACTUALITATS

—Quan vingan los de la Higiene, no pago.
—Ni jo....farém com las verduleras de Madrit.

LÍRICH

La notable campanya que ha vingut sostenint la companyia Tubau-Palencia tingué digne coronament ab la funció del dimars passat destinada pera despido de la mateixa y á benefici de la eminent actriu senyora Tubau. Inútil creyém dir la escullidíssima concurrència que omplia lo preciós teatro.

Las obras que 's representaren foren: *Batalla de damas*, en la que la beneficiada lluhí en gran manera sas envejables facultats artísticas molt particularment en lo segon acte.

Lo monòlich *Querella...criminal* estrenat á continuació y lo jüguet *Los colorrones* al final, agradaren moltíssim; lo primer per lo descompenyo irreproixable que hi dona la senyora Tubau, y lo segon per los moltíssims xistes que conté.

A la beneficiada además de una entussiasta ovació se li feren moltíssims regalos, alguns d' ells de valor intrinsech.

NOVEDATS

No 's poden queixar los concurrents de la falta de *novedat* en las funcions d' aquest teatro, puig en la setmana penúltima doná alguns concerts la estudiantina Pignatelli, y en la passada, sessions de prestidigitació Mr. Arbañ, que encare que 'ls cartells nos lo feyan passar per extranger se veje que no era tal y son nom es Fabra. Se diu que pera la próxima 's contractará una companyia de *fantoches*. Tot podria ser.

Lo novelista senyor Barrionuevo nos ha dat á coneixer un' altra producció dramática, titulada: *Lo que no muere*, que si be en lo primer dia sigué un xich aplaudida, en lo segon se cisseyá y en la tercera representació 's feu servir de pessa. Ab aquest pas preveyém que además de *morir* potser no se sigui á temps á estremaunciarla.

Pera lo dijous present s' anuncia l' estreno de *Realidad* obra del eminent novelista Perez Galdós que en Madrit sigué molt discutida com á obra teatral.

Veurem que passarà entre nosaltres.

CATALUNYA

Per lo molt anunciada que havia sigut la sarzuela *Las Campanadas* hi havian vius desitjos de son estreno en nostra capital, que per fi tingué lloch divendres passat, habent obtingut un extraordinari éxit, tant per son festiu argument, si be molt relliscós pero que en cap xiste se surt dels límits de la moral, com també per sa inspiradíssima música.

Obtingueren los honors de la repetició un *duo* y un original coro de bremadors, composició acertadíssima y que ella sola acredita un cop més lo númen musical del mestre Chapí.

La obra en conjunt se ressent de haberse aprofitat massa son assimpio. Puig peca de llarga, y 'l seu desenlla es molt paregut al de la coneguda sarzuela *Las doce y media...y sereno*.

En la execució se distingí lo genérich senyor Gimeno, vejentse secundat ab bastant acert per la senyoreta Ferrero y los senyors Bosch y Colomé.

Pera la major propietat de la obra s' estrená una decoració, obra del senyor Urgellés que 'ns feu recordar las célebres del ball *Excelsior* representat l' hivern passat en lo nostre teatro Liceo.

CIRCO ESPANYOL (modelo).

Lo sobrenom que porta de *modelo* are creyém que s' haurá de mudar per lo de *Fin de siecle* á causa de la hassanya portada a cap per l' Administrador, que com creyém saben nostres lectors va toca 'l dos ab los fondos, deixant á la empresa, artistas y dependencias fets un *modelo* de xinos.

Ab motiu de *tan fausto suceso* lo empresari ha suspés las representacions.

S' assegura que 's reinaugurarán á primers d' Agost ab companyia nova y Administradó també nou y de confiança (per supuesto).

UN CÓMICH RETIRAT.

AVIS IMPORTANT

Preguem encarecudament á tots nostres corresponsals y colaboradores se servescan remetre 'ns las cartas ab la certificació deguda, puig no recullirém las que en l' Administració de Correus siguin detingudas per falta de franqueig.

Als senyors corresponsals per assumptos d' Administració deuen certificar sas cartas ab un sello de 15 céntims y los senyors colaboradores posant en lo sobre «Original para imprenta» y deixant obert lo sobre, los basta ab un de 1 céntim

EXTREMOS

Per un torero....capejar ab una capa de pintura.

Per un abogat....defensar causas físicas.

Per un organista....tocar un orga de gats.

Per un sastre....cosir mànegas d' aygua.

Per un dibuixant....dibuixar ab un paper de galan (jove.

Per un ginete....montar un caball de pintor.

Per un reo....fusellarlo ab un fusell de carro.

Per un desafio....matarse ab tiros de mulas.

Per un metje....fer operacions á brassos de mar.

Per un callista....arrencar ulls de col.

Per una modista....guarnir un vestit ab puntas de (cigarro.

Per un hortolá....cultivar plantas de los peus.

Per una rata....ser agafada per un gat de ví.

Per una raspa....comprar comestibles á las tendas de (campanya.

Per una florista....fer rams de sanchs.

Per un estudiant....estudiar llibres de caballería.

J. M.

¡ 40 GRAUS !

—¿Ahont me portas?.. Mira que 'ns allunyém molt.
—Busco una sombra.

JO Y MA XICOTA

A MON BENVOLGUT AMIGH P. DELGADO

I.

Soch un tipo molt petit,
Lo meu nas tira una cana,
Soch un xich coix d' una pota
Y tinch molt mala mirada.
Es una bola 'l meu cap
Y las orelles son d' asa;
De tant en tant faig embuts,
Y soch carregat d' espatllas;
Per dents tinch uns quants cacahoets
Y soch gravat de la cara,
Y per mes péga, senyors,
Poeta soch y dels de fama!...
Y per consecuencia... tinch
Sempre vuydas las butxacas...

II.

Ella es com un gastadó,
Llarga y prima com las canyas,
Rojos son los seus cabells,
Y com cordas de guitarra;
Té los ulls com fasolets,
Y tots farsits de lleganyas;
Lo nas lo té un xich petit,
La mitat del meu li falta;
Y es un grapat de monjetas
Lo seu dentat, que n' hi faltan.
La boca, descomunal
Un pa de crustóns s' empassa;
Y los pits un dia 'ls dú
Y l' altre se 'ls deix á casa;
Podria ab sos bells peuhets

Dormí dreta sense caure;
No es poetasa, ni poetisa
Pero es filla de la gana,
Vull dir d' un mestre de estudi
Que fá un any que no li pagan.

III.

Lo día 20 del corrent
Tindrán lloch las esposallas
De Macari del Bunyol
Ab Pancrasia de la Gana.
Ell soch jo, y ella es... ella
Y con que, senyors... ja ho saben;
Si volen ser de la colla
Nos tocará á nap per barba.

Per la còpia,
AMADEO PUNSODA.

S' assegura que del divendres al
dissapte de la present setmana se-
rá ajusticiat en Montbrison, lo mar-
tir del anarquisme (com li diuhen
los seus colegas) en Ravachol.

Lo butxi que s' creu li arreglará
los comptes se diu Deibler Kewese

y per are se ignora s' hi va gayre acorassat.

Recomaném als nostres lectors un grupo de familia de
nou personas, *fotogravure* que está exposat en los apar-
adors del fotógrafo Sr. Ferrepiere, carrer de Pelayo.

Es un trevall que honra sobremanera á l' art fotografich.

Lo Sr. Simó, amich nostre y distingidíssim primer actor,
ha sigut contractat per la empresa de Novetats pera lo pró-
xim hivern.

¿Ja acabarà la temporada?

Lo reputat dentista D. Baldomero Rubió ha trasladat lo
seu *gabinet* de la Puerta del Sol de Madrid á la Rambla de
las flors y Riera del Pi d' aquesta ciutat.

Després d' alguns anys de permaneixen en la Cort hont
tenia una nombrosa clientela s' ha trasladat á Barcelona per
motius de salut.

No dubtém que lo Sr. Rubió tindrà aquí tan bona aculli-
da com pugué haver fet á la capital de Espanya.

Lo mérit sura per tot.

Part de la isla *Langia* ha desaparegut destruint deu ó
dotse pobles y morint mes de 1.500 personas.
¿No va comensá pas per filtracions?
¿No juguém!

Lo casi nin, Lleó Fontova, fill del malhaguanyat actor
catalá, ha guanyant un primer premi en lo Conservatori de
Bruxelas.

Ho celebrém.

Segueixen las filtracions subterráneas. Ab aquestas calors
no es mal que la providencia posi la nostra ciutat en fresch.

Sembla que s' han donat ordres sérias per arreglar lo ca-
rreer de Pelayo.

Ja veurém.

Lo diumenge passat tingué lloch en lo Círcul Ultramarí
la representació de *La Rallia dreta* de Soler y *Aucells de pa-
per* del nostre Director.

Tant la Sra. Parreño com los sócios del Círcul, desempe-
nyáren sos papers ab gran aplauso de la numerosa y dis-
tingida concurrència qu' omplia lo local del carreer del
Bisbe.

A Caravaca s' ha alterat l' ordre per metiu dels consums.
Es gran la pau que regna en Espanya.
Es clar que tenim Cánovas per temps.

Há mort en París lo célebre almirant Monchez, espanyol
de naixement, fill de Madrid, de qual famós personatge par-
larém en lo próxim número.

La revista *La Nature* ne fa un article necronològich que 'l
firma Gaston Tissonnier.

Lo pont de barcas de Tortosa ha quedat completament
destruit per un incendi.
¿Per falta d' aygua?

La major part dels projectils dels revoltosos de Madrid eran d' hortalissa.

¡Quina vergonya!

La veritable Companyia Catalana, ó sia la de Romea, després de dar dos ó tres funcions á Figueras, passarà á Palamós en hont fixa sos quartels d' estiu. Un dia basta per omplir l' abono.

Mentres aquesta va de victoria en victoria, l' altra camina de derrota en derrota.

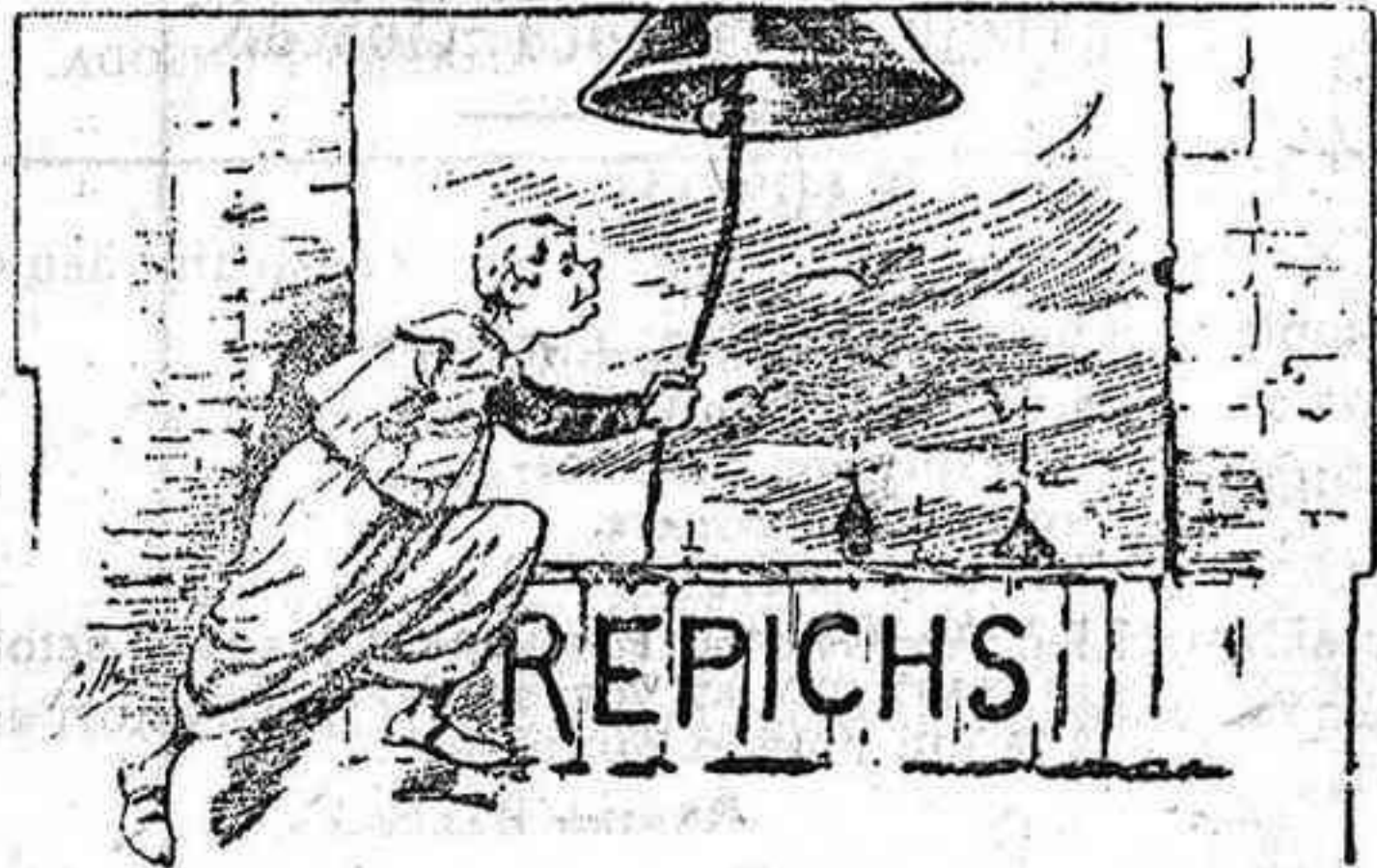
Es lo lógich.

Secció Regiliosa

SANT DEL DIA:

La "Ascenció"
de las

ayguas subterrâneas

Diu que tenim Cánovas per fins lo 94.
No deuen contar ab lo 93.

El Imparcial ataca durament al Alcalde de Madrid Sr. Bosch.

¿Sr. Gasset, que té ganas de torná á sopar d' arrós?

Si nos envian lo cólera de Fransa, ja cal que se li apliqui la tarifa màxima.

Lo Sr. Iglesias va dir al Sr. Cánovas qu' usava paraulas insolents.

¡Bufa!

¿Pera quan guarda los gossos, Sr. Anton?

CANTARS

Te ma lira dugas cordas
y dugas fibras mon cor
que sols cantan y suspiran
per la panxa y per l' arrós.

Blau es lo mar y lo cel;
blaus los teus ulls també son,
per xó m' entussiasma tant
del mar y cel lo color.

DOLORS MONT.

SECCIÓ FÚNEBRE

Ha mort á mitxas *La Renuixensa*. No surtirá los vespres per lo delicada de la seva salut y per prescripció facultativa.

Telegramas

Sant Martí de Provensals, 4.—6 tarde.—Tot está ja tranquil; s' guex la huelga y s' han disparat dos tiros ferint á un guarda d' ordre púlich y una pedrada a la professo ferint a un empleat.

Madrid, 4.—7 id.—Tot segueix ab ordre. Las verduleras han trencat los vidres del Ministeri de la Governació, hi ha morts y ferits y 'n Cánovas ja tractava d' enjegar los gossos.

Tarrassa, 5. 4 id.—Los restos de la Companyia del teatro Novedats han donat alguna funció en aquesta vila.

Torroella de Mongrí, 5.—6 id.—S disfruta de cabal salut fora de la epidemia de sarrampió que 's presenta alarmanta.

Novedats, 5.—7 id.—Molta concurrencia totas las nits. En una sola audició s' han donat las dos últimas obras de E. Hegaray y Barrionuevo, y potser una funció de màgia.

Calahorra, 5.—7 id.—Pau octaviana, casi conservadora. Tres casas cremadas, trencadissa de vidres, escándols. Los civils tancats als quartels.

Si 'n Cánovas arriba á ser allí te qu' enjegar los gossos.

G A N G A

Desd' avuy fins al 20 del present, mediant la presentació del últim exemplar de LA TOMASA, podrá adquirirse ab un 25 p. % de rebaixa ó sia per 3 RALS, lo aplaudidíssim drama del reputat poeta D. RAMÓN BORDAS Y ESTRAGUÉS, estrenat ab tan extraordinari éxit en lo teatro Romea en la temporada última, titulat:

ATEOS Y CREYENTS

NOTA.—Lo aplaudit monólech en vers, original del festiu escriptor D.A. GUASCH TOMBAS, titulat: *LO SETÈ SANT MATRIMONI* podrá adquirirse ab considerable rebaixa ó sia per 15 CÉNTIMS fins lo día 10 de corrent.

ADVERTENCIA — Los suscriptors de fora, que ho sigan directes d' aquesta casa, bastará que 'ns escriguen enviant l' import de las obras; los que no tinguin dita qualitat, además de la carta, que 'ns envien lo número de LA TOMASA, que 'ls hi será retornat al remétrelshi lo que demanin ó bè que s' entenguin ab lo nostre corresponsal que ja se cuidarà de fer lo pedido.

ADVERTENCIA Á NOSTRES CORRESPONSALS

Totas las obras que resultin ab la rebaixa del tant per cent, no van inclosas ab lo descompte que acostumém fer, degut á los molts sacrificis que 'ns ha reportat la combinació y no ser obras editadas per la casa.

HA SORTIT

HA SORTIT

HOJARASCA

Album de dibuixos per

RAMÓN ESCALER

ab un prólech del reputat artista

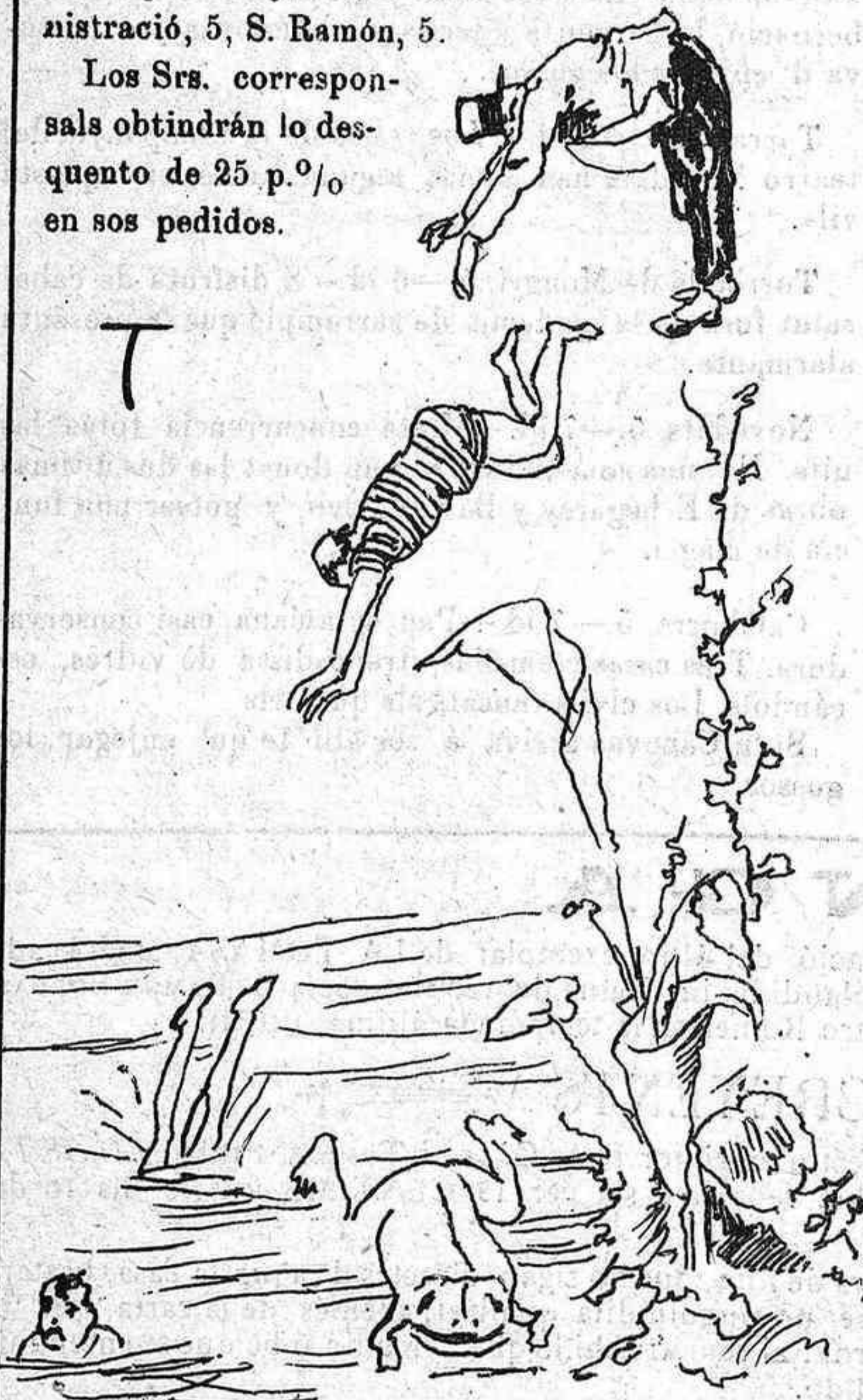
J. LL. PELLICER

Dit tomo artístich conté 64 pàgines profusament il·lustradas ab *historietas, quentos, costums, capritxos, fábulas, copias del natural, etc., etc.*, esmeradament impresas ab paper superior y rica cuberta al cromo.

PREU: 4 RALS

Se ven en casa los nostres corresponsals y en la Administració, 5, S. Ramón, 5.

Los Srs. corresponsals obtindrán lo desquento de 25 p.º/0 en sos pedidos.

Secció de Trenca-closcas

XARADAS

I

Lo lector un verb veurá
si 's ficsa bé en la *primera*
y després en ma *tercera*
un negatiu trobará.
Dos es nota musical
y 'i hu dos *tersa* plegadas
lo veurá molts vegadas
a la nit, puig es puntual.

RAMIRO BALCELLS.

II

Prima-segona-tercera,
Tersa segona-primera,
Prima-segona-primera,
Tersa-segona-tercera.
Es lo mateix y es igual
Encar, que sembli mentida
Y á hu-dos, tinch una total
De mon avi, que al cel siga.

SALTA-PINS

LOGOGRIFO NUMÉRICH

- 1 2 3 4 5 6 7 8 9—Nom d' home.
- 4 2 3 9 6 7 8 2— » de dona.
- 4 5 4 7 6 7 2— » id.
- 4 2 8 2 3 7—Animal.
- 3 2 1 9 8—Nom d' home.
- 3 9 1 2—Ciutat de Italia.
- 1 2 3—Part del univers.
- 0 3—Mineral.
- 8—Consonant.
- 4 2—Animal.
- 4 9 6—Planta.
- 3 2 1 2—Part del arbre.
- 4 9 6 9 1—Animal.
- 3 9 1 2 8 2—Objecte de pesar.
- 4 2 6 2 1 2 3—Peix.
- 5 1 7 6 7 2 8 9—Nom d' home.
- 2 1 5 3 7 4 2 8 2—Beguda.

PARERA.

INTRÍNGULIS

Buscar una paraula que anantli traient una lletra del darrera, donga: 1.ª Nom d' home; 2.ª Id; 3.ª Id; 4.ª Consonant; 5.ª Id.

P. MORERA

!! 50 GRAUS !!

Lit. de Ribera y Estany, 5, Sant Ramón, 5.—Barcelona.